

бѣднѣи-тъ вечеръ омесуватъ погача съ сребърна пара баница отъ тик-
ва, мешаница оваруватъ отъ расолъ (армеа) и пр. Ч. 99.

Омиѣж м. св. пройду (ср. отмиѣж): Купидонъ останѣ въ объ-
ятѣ-та на Калипса. Ако и богыня, тя осѣти пламъка който вече плам-
тѣше въ гърдытъ ѿ. За да ѿ оmine, тя го подаде тосъ часъ на ним-
фата (*Pour se soulager elle le donna aussitôt à la Nymphe*). Т. 104.

Омириѣж са м. св. **Омириѣсвамъ** са м. дл. напълнюсь, на-
пълняюсь благоуханіемъ: Венера остави подирѣ си едно благоуханіе отъ
амброзия отъ което спичкытъ лѣсове на Калипса са омирисажа (*furent
parfumés*). Т. 104.

Омислѣж са м. св. **Омислювамъ** са м. дл. погружусь, по-
гружаюсь въ раздумье, задумаясь, задумываюсь (см. умислѣж са): Омис-
слѣж са (умислѣж са), като шю(и)паръ преди коледа. Кн. 100. Танчо
са омисля и слѣдъ много мислене ще не ще склонява. См. 15. Аппи-
ния влѣзва омисленъ (*tritt tiefsinnig*). Э. Г. 36.

Омисълъ с. ж. 1) намѣреніе, умыселъ: И не е на добро да от-
тъмнува пѣкой си живота на невреднѣтъ животинки гато вѣма омисълъ
да ги употрѣби за храната си. Р. А. 139. Злокозненно—съ зла омы-
сль, уюнь. Сб. 119. 2) сомнѣніе, подозрѣніе: Испрвоумъ не можеше
да повѣрва очытъ си, но омисълта му ся махна той часъ. Р. А. 58. Ты
ми подари безъ омисъл по много дни, за да имамъ повече време за по-
каяніе. Р. А. 82.

Омиѣж м. св. **Омиѣвамъ** м. дл. вымою, вымываю, умою, умываю:
Панички да си омиѣш Панички ѿще лѣжички. Д. 44, 7—8. „Свали ма,
либе, отъ конь-а, Очите да си омѣя“. М. 119. „Мамо! азъ намѣрихъ една
лжсѣва бубулечница!“—„Хвѣрли я и ела да ти омѣя главата“. З. 18.

Омиѣж са **Омиѣвамъ** са вымоюсь, умываюсь: Ако се либе, закърпѣж,
Не втасѣвамъ да се омиѣж. Д. 45, 22—23. **Омиѣване** с. с. умыванье: Омы-
ваніе зрюно-то (лавуцѣж-тъ) прѣдъ всяко подаяніе. Л. Д. 1869 р. 94.

Омлѣж м. св. обомлѣю (ср. омалѣж, умалѣж): Тя си омлѣ на
мѣсто-то. Р. 54. Душата му омлѣ. Р. 77.

Омлѣж са м. св. возвр. **Омлѣчавамъ** са м. дл. возвр. умолк-
ну-аю; погружусь въ молчаніе (см. умлѣж са): Боговетѣ и богынитѣ
олимпийскы събраны наедно и омлѣчаны (*assemblés dans un profond
silence*) имажа прикованы очитѣ си на острова Калипсинъ. Т. 109.

Омотѣж м. св. **Омотѣвамъ** м. дл. задутаю, запугиваю: Мен-
торъ я оставяше да са надѣе че ще го омотае съ пытаніята си (*qu'
elle s'embarrasserait par ses questions*). Т. 103.

Омрѣза с. ж. ненависть: Силата и тиранството произвождатъ
гнѣвъ и омрѣзѣ. Л. Д. 1870 р. 153.